

XXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 17de December 1886.)

Udvalget maa erkjende, at, efterat Hærvæsenet er blevet omordnet ved Tillæget af 25de Juni 1880 til Hærløven af 1867, er der en virkelig Nødvendighed for en Omordning og Udvidelse af Hærens Forplejningskorps, hvorved der tillige bør søges raadet Bod paa de Mangler og Ulemper, der klæbe ved dets nuværende Ordning af 1868, hvilke fortrinnsvis have røbet sig ved Korpslets utilstrækkelige Tilgang af Kræfter, der kunne ventes at egne sig til Besættelsen af dets vigtigste Poster.

I det Hele taget synes det foreliggende Lovforslag at have truffet det rette Maal for Omfanget af det Personale, Forplejningsvæsenet nødvendigvis behøver med Hærens nuværende Ordning for Die. Udvalget har ikke fundet nogen Reduktion tilraadelig, men er blevet gjort opmærksom paa, at Antallet af Oversergenter bør sættes til 13 i Stedet for, som i Lovforslaget, til 12, idet der ved dets Affattelse er overseet en Oversergent, der er til Tjeneste i Krigsministeriet og med dets bestaaende Ordning ikke kan undværes der.

Med Hensyn til Personalets Lønning finder Udvalget det naturligt, at samme Skala er valgt som den, der gjælder for

Hærens, men at der tillige gives dets lavest lønnede Embedsmænd, der fungere som Kassebetjente, et Tillæg, der i det Mindste nogenlunde afhjælper det nu stedfindende, i enhver Henseende uheldige Misforhold mellem disse Embedsmænds Indtægter og Pengeansvar. Forslaget finder Udvalget derfor rimeligt og billigt, men skal siden komme tilbage paa nogle Enkeltheder, som anbefales ændrede.

Medens Udvalget saaledes i væsentlige Realitetspunkter kan tiltræde Lovforslaget, er der tvende, endog af indgribende Betydning, som have vaakt Flertallets Betænkelse og foranlediget Forhandling med Krigsministeren.

Det er udenfor enhver Tvivl, at de Forudsætninger og Fordringer, som maa stilles henholdsvis til de Embedsmænd, der skulle overtage den overordnede Ledelse af Forplejningsvæsenet, og til dem, hvis Hverv det er, dels ved Hærens Afdelinger, dels ved dens øvrige Institutioner, at bestride Forretningerne som Regnskabsførere, Kassebetjente og Forraadsforvaltere, ere saa forskellige, at der ikke med Rette kan gaas ud fra som Regel, at den, som gjør Tyldest i den ene Art af Stillinger, derfor kan ventes